

CODUL DE ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE PROFESIONALĂ UNIVERSITARĂ

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezentul Cod reglementează conduita membrilor comunității academice din Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași, instituție publică acreditată, componentă a sistemului național de învățământ superior, așa cum este el definit prin Legea Educației Naționale nr.1/2011.

Art. 2. Normele și principiile de etică și deontologie universitară, promovate prin actualul Cod, sunt circumscrise sistemului de valori universal acceptate de comunitățile academice în condițiile internaționalizării informației și globalizării. Sistemul de valori astfel definite, se regăsește în normele de conduită, având o triplă funcționalitate:

- asumarea răspunderii morale individuale și instituționale în baza interesului comunității academice,
- promovarea culturii organizaționale și consolidarea statusului profesional,
- asumarea răspunderii individuale și instituționale în baza interesului comunității academice.

Capitolul II. Domeniu de aplicare

Art. 3. Codul de etică al Universității de Medicină și Farmacie „Grigore.T. Popa” Iași cuprinde normele de conduită obligatorii, fiind un **contract moral** între membrii Comunității academice – studenți, cadre didactice, personal nedidactic – menit să contribuie la coeziunea membrilor Universității și la instalarea unui climat academic bazat pe cooperare și competiție corectă contribuind prin aceasta la creșterea prestigiului universității.

Art. 4. Prevederile prezentului Cod, sunt obligatorii pentru toți membrii comunității academice din Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași.

Art. 5. Codul de etică universitară exprimă idealurile, principiile și normele de conduita morală, pe care membrii Comunității academice din Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași consimt să le respecte și să le urmeze în activitatea lor profesională. Codul de etică stabilește principalele linii de conduită etică profesională pe care Comunitatea academică din Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași își propune să le urmeze și modalitatea de penalizare în cazul încălcării acestora.

Art. 6. Codul de etică universitară nu se substituie prevederilor legale și de reglementare aplicabile sau cerințelor altor coduri și reglementări. Scopul vizat este de a reglementa domeniul cuprins între lege și morală.

Codul de etică universitară și aplicarea acestuia nu exclud și nu înlocuiesc drepturile și obligațiile legale care revin membrilor Comunității academice din Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași.

Acest cod corelează relațiile pur contractuale cu încrederea, atașamentul, responsabilitatea și protejează membrii Comunității academice de comportamente nedrepte, necinstite sau oportuniste.

Capitolul III. Principii generale

Art. 7. Valorile și principiile promovate în mediul academic din Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore.T. Popa” Iași sunt:

- 1) libertatea academică,
- 2) integritatea,
- 3) prevenirea și gestionarea conflictelor de interese,
- 4) autonomia personală,
- 5) dreptatea și echitatea,
- 6) meritul,
- 7) profesionalismul și competența,
- 8) onestitatea și corectitudinea intelectuală,
- 9) transparența,
- 10) respectul, toleranța și incluziunea,
- 11) responsabilitatea profesională,
- 12) bunăvoința și grija,
- 13) fidelitatea (loialitatea),
- 14) buna conduită în activitatea științifică.

Art. 8. Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași protejează aceste valori și sancționează orice îngrădire a promovării lor în condițiile autonomiei universitare, transparenței și răspunderii publice. Fiecare membru al acestei comunități academice, prin activitățile pe care le desfășoară, va asigura respectarea tuturor acestor valori.

Art. 9. Libertatea academică

- (1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași este un spațiu liber de ingerințe, presiuni și constrângeri politice, religios-confesionale și de putere economică.
- (2) Libertatea academică presupune dreptul oricărui membru al comunității academice de a-și exprima deschis opiniile științifice și profesionale în cadrul cursurilor, seminariilor, conferințelor, dezbaterilor, dar și în cadrul lucrărilor elaborate, susținute sau publicate.
- (3) Este garantat tuturor membrilor comunității academice a Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași dreptul de a critica public, întemeiat și argumentat încălcările standardelor profesionale și de calitate, ale drepturilor membrilor comunității universitare și colaboratorilor.
- (4) Este interzisă cenzurarea opiniilor științifice în condițiile respectării standardelor științifice și reponsabilităților profesionale.
- (5) Orice membru al comunității universitare trebuie să evite lezarea libertății celorlalți, pe baza respectului pentru diferențe.
- (6) Sunt încurajate: abordarea critică, parteneriatul intelectual și cooperarea, indiferent de opiniile politice sau credințele religioase ale fiecăruia.
- (7) Toți membrii universității trebuie să fie corect informați pentru a comunica pertinent, critic,

fără cenzură, în legătură cu toate problemele specifice acestei comunitati universitare, atât în domeniul academic, cât și în cel administrativ.

Art. 10. Integritatea

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași consideră integritatea ca un principiu fundamental, urmărind, deopotrivă, integritatea individuală a tuturor membrilor comunității academice (atât la nivelul structurilor de conducere, cât și ale celor de executie).

(2) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași recunoaște cinstea, incoruptibilitatea și probitatea, ca valori morale de prim rang.

(3) Membrii Universității de Medicină și Farmacie „Grigore.T. Popa” Iași trebuie să-și exercite profesia cu onestitate, bună-credință și responsabilitate, cu respectarea legii și acționând în conformitate cu cerințele profesiei, să contribuie la respectarea misiunii Universității.

(4) Fiecare membru al comunității academice se obligă, prin prezentul Cod, să declare, să gestioneze și să evite conflictul de interese, așa cum este el definit în Carta universitară și Codul de etica.

(5) La nivelul universității, membrilor comunității academice le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru alții, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material, sau să ia parte cu bună știință la activități ilegale și angajamente, care discreditează profesia și imaginea publică a Universității.

(6) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore.T. Popa” Iași apără dreptul la proprietate intelectuală, beneficiile fiind acordate celor care se află la originea proprietății intelectuale (sau în concordanță cu stipulările contractuale).

(7) În sfera relațiilor membrilor comunitatii academice și colaboratorii Universității (studenți, masteranzi, doctoranzi, alte categorii de cursanți, precum și colaboratori ai sectoarelor de activitate din sectorul nedidactic), constituie încălcări ale obligației de integritate:

- a. pretinderea sau acceptarea de favoruri de orice natură, inclusiv sexuală;
- b. pretinderea sau acceptarea de cadouri sau alte foloase materiale;
- c. împrumutul de bani între cadrul didactic și studenți;
- d. prestarea unor activități remunerate în favoarea colaboratorului universității/studentului, a soțului/soției acestuia ori a unei rude până la gradul al II-lea;
- e. obținerea unor liberalități și facilități din partea colaboratorului/studentului sau a rudelor acestuia până la gradul al II-lea inclusiv.
- f. inițierea de relații personale (inclusiv relații intime) între persoane care se află, la momentul începerii acelei relații, în raport cadru didactic – student;

(8) Integritatea academică a studenților presupune evitarea oricăror fapte sau acțiuni care ar prejudicia evaluarea corectă și riguroasă a cunoștințelor (fraudarea sau încercarea de fraudare de orice tip a examenelor) sau ar împiedica buna desfășurare a procesului de învățământ, prin :
- deteriorarea, distrugerea deliberată, înlocuirea aparaturii, materialelor didactice, a cărților și revistelor de specialitate, a informațiilor din sistemul electronic, inclusiv nerespectarea autorității personalului didactic, de cercetare și a persoanelor care dețin funcții sau fac parte din structuri de conducere.

Art. 11. Prevenirea și gestionarea conflictelor de interese

(1) Se consideră **conflict de interese orice** situație, în care interesele personale ale unui membru al comunității academice (cadru didactic, student, membru al personalului nedidactic) intră în conflict cu obligațiile care decurg din statutul său ori sunt de natură să afecteze independența și

imparțialitatea necesară îndeplinirii acestor obligații.

(2) Examinarea de către cadrul didactic a unei persoane care îi este soț/ soție, rudă până la gradul al III-lea sau o altă persoană cu care cel ce decide are o relație similară de afecțiune, este de natură să impună ca:

a. atunci când există alte cadre didactice de aceeași specialitate, cadrul didactic în cauză să formuleze o declarație de abținere, iar examinarea studentului să se facă de către un alt cadru didactic, numit de către decan.

b. în cazul în care nu este posibilă înlocuirea, se va numi un alt cadru didactic, având o specialitate cât mai apropiată, pentru a-l asista pe titularul disciplinei la examinarea studentului respectiv.

(3) Persoanele care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al III-lea inclusiv nu pot ocupa concomitent funcții astfel încât unul sau una să se afle față de celălalt sau cealaltă într-o poziție de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională la orice nivel în cadrul universității și nu pot fi numiți în :

- a) concursuri pentru ocuparea posturilor;
- b) conducere de lucrări de doctorat;
- c) comisii de doctorat;
- d) concursuri de admitere;
- e) activități de evaluare a studenților (comisii de examene);
- f) îndrumarea lucrărilor de licență și a disertațiilor;
- g) activități de evaluare a personalului didactic, didactic auxiliar și nedidactic;
- h) comisii de analiză și recepție a lucrărilor din contractele de cercetare științifică;
- i) comisii de cercetare disciplinară, de etică și control;
- j) comisii de atribuire de poziții în granturi de cercetare, burse, premii, recompense, titluri și grade onorifice;
- k) comisii de achiziții.

(4) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar titular este în conflict de interese dacă se afla în una dintre următoarele situații:

a. este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice, cu care are relații cu caracter patrimonial;

b. este chemat să rezolve cereri să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice, care sunt soțul/soția, afini sau rude până la gradul al III-lea inclusiv;

c. participă în cadrul aceleiași comisii sau aceleiași organ colegial de conducere, constituite conform legii, cu alte cadre didactice, de cercetare sau didactice auxiliare, care au calitatea de soț, afin sau rudă până la gradul III inclusiv;

d. interesele sale patrimoniale, ale soțului, afinilor sau rudelor sale până la gradul III inclusiv pot influența deciziile, pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției;

e. desfășoară activități în cadrul unor comisii de doctorat, de masterat sau de licență, organizate de către alte universități, fără aprobarea Consiliului de Administrație;

f. ocupă funcții sau desfășoară activități de predare sau cercetare pe baza de contract la alte instituții de învățământ superior publice sau private, fără aprobarea Consiliului de Administrație;

g. desfășoară activități ce presupun o conduită neconformă cu etica profesională ori aduc prejudicii de imagine Universității, prin propagandă de destructurare instituțională, campanii de dezinformare în mass-media ori alte activități, care pot afecta realizarea misiunii instituției;

h. deține o funcție de conducere la universitate și părți sociale la alta instituție de învățământ

medical;

i. deține o funcție de conducere la universitate și funcția de președinte al unui partid politic la nivel local sau național.

(5) **Incompatibilitățile** la nivelul Universității presupun, sub aspectul conducerii, controlului, autorității și evaluării, următoarele:

a. interzicerea ocupării de către soțul/soția rectorului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a următoarelor funcții: prorector, director CSUD, director general administrativ, decan, prodecan, director de departament sau echivalent și director financiar contabil;

b. interzicerea ocupării de către soțul/soția prorectorului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a următoarelor funcții: director general administrativ, decan, prodecan, director de departament sau echivalente și director financiar contabil;

c. interzicerea ocupării de către soțul/soția directorului general administrativ, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a următoarelor funcții: director, director financiar contabil, șef-serviciu, șef- birou;

d. interzicerea ocupării de către soțul/soția decanului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a funcției de prodecan, director de departament.

e. interzicerea ocupării de către soțul/soția prodecanului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a funcției de director de departament.

f. interzicerea evaluării directe a soțului/soției, afinilor ori a rudelor până la gradul al III-lea inclusiv;

g. interzicerea soților, afinilor sau a rudelor până la gradul al III-lea de a face parte din același organ colegial de conducere.

(6) Nu pot să facă parte din comunitatea universitară persoanele care, prin orice mijloace, au adus atingere gravă prestigiului și buneii funcționări a universității, precum și persoanele, care au avut calitatea de titulari ai universității și au fost excluși din această comunitate.

(7) Nu pot deține sau candida pentru ocuparea unei funcții de conducere :

a. persoanele care au vârsta legală de pensionare la data alegerilor;

b. persoanele condamnate definitiv;

c. persoanele care au desfășurat activitate de poliție politică, constatată prin hotărâre judecătorească definitivă.

d. persoanele care au depășit numărul legal de mandate.

(8) Personalul de conducere, didactic, de cercetare și didactic auxiliar titular este în stare de incompatibilitate, dacă se afla în una dintre următoarele situații:

a. prestează activități comerciale în incinta unității de învățământ sau în zona limitrofă;

b. practica, în public, activități cu componentă lubrică sau altele care implica exhibarea, în manieră obscenă a corpului;

c. desfășoară comerț cu materiale obscene sau pornografice scrise, audio ori vizuale;

d. rectorul, dacă pe perioada exercitării mandatului deține funcții de conducere în cadrul unui partid politic.

(9) În orice situație de conflict de interese, persoana în cauză are obligația de a aduce aceasta la cunoștința conducerii universității și de a se abține de la implicarea în luarea oricărei decizii în care ar putea genera sau ar putea sugera un conflict de interese.

Art. 12. Autonomia personală

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași promovează crearea unui mediu propice exercitării autonomiei personale.

(2) Fiecare membru al comunității academice este liber să ia decizii în privința propriei cariere profesionale academice. În acest sens, se promovează exercitarea, informarea completă și în timp util în privința programelor, concursurilor și oportunităților de studiu și cercetare, astfel încât fiecare membru al Universității să poată lua și aplica decizii în privința propriei cariere academice și profesionale.

Art. 13. Dreptatea și echitatea

(1) Dreptatea se bazează pe împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor, oportunităților, pierderilor, riscurilor. Membrii Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași vor fi tratați drept, corect și echitabil. Nu sunt permise discriminarea sau exploatarea, indiferent dacă acestea sunt directe sau indirecte.

(2) Dreptatea se bazează pe împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor, oportunităților, pierderilor, riscurilor. Universitatea de Medicină și Farmacie Gr. T. Popa Iași se angajează să prevină și să combată abuzul de putere. Abuzul de putere se definește ca actul de a folosi propria poziție de putere într-o manieră care servește în primul rând scopurilor personale și nu îndeplinirii îndatoririlor corespunzătoare poziției. Aceste acte pot fi reprezentate de:

a) exploatarea unui coleg, a unui subordonat, a studentului sau a rezidentului;

b) obținerea de informații la care, în mod normal, cel care face abuz de putere nu ar trebui să aibă acces;

c) manipularea cuiva pentru a acționa într-un anumit mod făcând uz de autoritatea de a pedepsi, în cazul neconformării cu interesul celui care abuzează de putere.

(3) În Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(4) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași adoptă măsuri ferme pentru nediscriminare și egalitate de șanse în acces la studii, angajare și la programe, pentru eliminarea conflictelor de interese, pentru prevenirea și combaterea oricărei forme de corupție, favoritism și nepotism.

(5) Politica de nediscriminare acoperă toate domeniile activității universitare și în special: admiterea și înmatricularea studenților, evaluarea lor academică, angajarea și evaluarea personalului didactic, didactic-auxiliar sau nedidactic, promovare profesională, promovarea în organisme sau funcții de conducere, accesul la drepturile oferite de Carta Universitară.

Art. 14. Meritul

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași asigură recunoașterea, cultivarea și recompensarea meritelor personale și colective care conduc la împlinirea menirii sale instituționale, cum ar fi:

- dedicarea față de profesie și studiu, față de instituție și membrii comunității academice,
- creativitatea și talentul, eficiența și performanța.

(2) În cazul cadrelor didactice și al cercetătorilor, meritul se stabilește, în principal, în funcție de: calitatea cursurilor, a seminarelor, a activității de îndrumare a studenților, a publicațiilor științifice, câștigarea de granturi de dezvoltare și cercetare individuală și instituțională, rezultatele evaluării colegiale și cea făcută de către studenți, implicarea în dezvoltarea

facultății, a programului de studiu, al domeniului propriu, în rezolvarea problemelor studenților, atitudinea față de progresul personal, prestigiul adus instituției.

(3) În cazul studenților, meritul se stabilește în contextul unor criterii de evaluare a performanțelor la cursuri, seminarii și laboratoare, la concursuri profesionale, la sesiuni de comunicări științifice studențești, la licențe și disertații, în implicarea în viața asociativă, acțiuni civice, etc.

Art. 15. Profesionalismul și competență

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași se angajează să cultive un mediu propice pentru cercetare și competitivitate, deziderat ce poate fi atins prin dezvoltarea de programe academice la standarde înalte, capabile să ducă la evoluția cunoașterii, la formarea specialiștilor competitivi și la creșterea prestigiului în cercetare.

(2) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași descurajează impostura, amatorismul, superficialitatea, dezinteresul și plafonarea.

(3) La nivelul Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași profesionalismul se caracterizează prin:

- competență în exercitarea profesiei;
- identificarea cu specialitatea și cu cei din același domeniu (cariera academică sau de cercetare devin elemente ale identității personale);
- dedicarea față de cariera academică pentru o parte semnificativă a vieții (prestigiul se capătă în timp, dar nu depinde decisiv de vechime);
- solidaritatea colegială și competiția loială cu cei din aceeași universitate și domeniu.

(4) Universitatea susține și recompensează excelența științifică, profesională, pedagogică, managerială și administrativă.

(5) Orice cadru didactic trebuie să stăpânească în detaliu disciplina pe care o predă, asigurându-se că întregul conținut al cursului este actualizat, reprezentativ și adecvat nivelului la care se situează disciplina în planul de învățământ. În acest sens, fiecare cadru didactic trebuie să se informeze și cu privire la conținutul cursurilor cuprinse în curriculum, înainte sau după cursul său și care se leagă de acesta.

(6) Dezacordurile de natură științifică între cadrele didactice din Universitate nu trebuie să afecteze pregătirea și rezultatele studenților.

(7) Orice cadru didactic trebuie să acorde o atenție deosebită pregătirii și susținerii cursurilor la orele prevăzute, elaborării, pregătirii sau asigurării materialului didactic necesar studenților pentru curs, seminar sau laborator, adaptării stilului de predare la nevoile și nivelul cursului, ținerii orelor de consultații prevăzute, urmării și îndrumării activității de redactare lucrări (proiecte, lucrări de diplomă sau disertație) de către studenți, notării și comunicării rezultatelor la momentul prevăzut.

(8) Orice persoană care își desfășoară activitatea în sectorul nedidactic trebuie să acorde o atenție deosebită îndeplinirii cu profesionalism a atribuțiilor care i-au fost stabilite, să fie orientată spre îmbunătățirea continuă a competențelor și performanțelor sale în folosul întregii comunități academice.

(9) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași își încurajează membrii să se distingă prin activism și implicare în probleme profesionale și publice, prin colegialitate și civism responsabil, precum și printr-un comportament respectuos în scopul creșterii prestigiului instituției.

(10) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași încurajează membrii comunității academice să se implice în activitățile organizațiilor studențești care pot fi

considerate un aport la dezvoltarea profesională, științifică și personală a studenților, doctoranzilor și cadrelor angajate ale Universității.

(11) Constituie încălcări ale principiului competenței:

A. Pentru personalul didactic:

- a. încredințarea de cursuri, seminarii sau lucrări de laborator spre a fi susținute de către persoane care nu dețin nivelul de cunoștințe adecvat;
- b. consacrarea unei părți importante din timpul alocat cursului sau seminarului unor discuții fără legătură cu tematica acestuia;
- c. interpretarea intenționat eronată a rezultatelor unei cercetări în vederea fundamentării unei teorii pe care cel în cauză o susține;
- d. obligarea studenților de a-și însuși exclusiv punctul de vedere al cadrului didactic sau refuzul de a lua în discuție, pe bază de argumente, alte puncte de vedere exprimate în aceeași chestiune;
- e. abordarea de către cadrul didactic titular al unui curs fundamental doar a unei părți din materie, respectiv doar a aspectelor care îl interesează personal;
- f. alegerea unor modalități de examinare în dezacord cu obiectivele cursului (spre exemplu, formularea unor subiecte care solicită doar memorarea unor date în condițiile în care obiectivul cursului este obținerea abilităților necesare rezolvării unor probleme);
- g. faptul de a nu da studentului ocazia de a se antrena pentru obținerea competențelor cerute de obiectivul cursului și verificate de examenul final.
- h. notarea aleatorie a lucrărilor scrise, lucrărilor-grilă și evaluărilor de orice tip, realizată fără legătură cu competențele demonstrate de student;
- i. repartizarea incorectă a unor situații de întocmit unor persoane care nu dețin competențele specifice necesare; elaborarea eronată sau incompletă a unor situații/lucrări repartizate;
- j. verificarea incorectă a întocmirii unor proceduri/rapoarte/procese verbale întocmite;
- k. întârzierea sau împiedicarea, prin rea-voință sau lipsă de competențe, a procedurilor necesare participării la competiții pentru granturi sau competiții științifice.

B. Pentru personalul nedidactic:

- a. repartizarea incorectă a unor situații de întocmit unor persoane care nu dețin competențele specifice necesare;
- b. elaborarea eronată sau incompletă a unor situații/lucrări repartizate;
- c. verificarea incorectă a unor situații întocmite.

Art. 16. Onestitatea și corectitudinea intelectuală

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa Iași apără dreptul la proprietate intelectuală.

(2) Proprietatea intelectuală include invențiile, inovațiile și drepturile de autor pentru diferite categorii de lucrări, cu caracter științific, psihopedagogic sau didactic.

(3) Beneficiile, recompensele vor fi acordate celor care se află la originea proprietății intelectuale. Toți cei care au participat la diferite stadii ale elaborării unui studiu de cercetare (atât în sfera didactică, cât și în cea nedidactică) ale cărui rezultate devin publice, trebuie menționați, în spiritul onestității profesionale, al recunoașterii și recunoștinței.

(4) Nu sunt permise dezinformarea, calomnierea, denigrarea publică a programelor și persoanelor din instituție de către membrii propriei comunități academice.

(5) Este interzisă orice formă de fraudă intelectuală:

- a. plagiatul total sau parțial, respectiv însușirea ideilor, metodelor, procedurilor, rezultatelor științifice tehnologice, rezultatelor cercetării științifice realizate de un alt autor, indiferent de calea prin care acestea au fost obținute, precum și preluarea integrală sau parțială a unui material realizat de un alt autor, fără a se indica sursa și prezentată drept creație personală. Nu constituie plagiat folosirea unor sintagme sau definiții scurte, considerate ca făcând parte din fondul de noțiuni de bază, comune, al specialității respective.
- b. copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor;
- c. “fabricarea” unor rezultate/situații cerute, respectiv utilizarea unor date improvizate într-o cercetare sau experiment, modificarea intenționată a datelor unui experiment sau unei cercetări, citarea unor articole inventate, predarea aceleiași lucrări pentru mai multe examene (autoplgiatul);
- d. falsificarea prin manipularea materialelor de cercetare, ale echipamentelor ori omisiunea de date care să conducă rezultatele în direcția dorită de cercetător;
- e. raportarea selectivă a acelor rezultate care sprijină poziția cercetătorului, omițând intenționat cele care ar putea periclita concluziile deja emise;
- f. interpretarea intenționat eronată a rezultatelor unei cercetări în vederea fundamentării unei teorii pe care cel în cauză o susține;
- g. autoratul-cadou, situația în care un autor este trecut pe o lucrare ca o favoare personală sau profesională pe care autorul real o face primitorului;
- h. autoratul de onoare presupunând înregistrarea cuiva ca autor, ca simplu semn de recunoștință, fără ca persoana vizată să fi contribuit cu ceva la acea lucrare;
- i. autoratul de prestigiu presupunând folosirea numelui important al cuiva pentru a ajuta publicarea articolului, chiar dacă persoana importantă nu a contribuit la manuscris;
- j. autoratul-fantomă când cercetătorul face parte din autoratul lucrării de publicare a rezultatelor unui trial de validare a unui nou medicament, condus de o companie, chiar dacă autorul nu a participat cu nimic la experiment;
- k. substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate;
- l. preluarea lucrărilor de la colegi;
- m. tentativele de corupere spre fraudă, respectiv oferirea de bani, de cadouri, sau de servicii personale membrilor comunitatii universitare, atunci când acceptarea acestor cadouri sau servicii are drept scop în mod explicit sau implicit furnizarea serviciilor prevăzute în fișa postului unui angajat și pe care persoana are deja dreptul să le primească;
- n. influențarea procesului de evaluare, angajare sau promovare.

Art. 17. Transparența

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore.T. Popa” Iași respectă principiul transparenței tuturor categoriilor de informații, activități și resurse care interesează membrii comunității universitare, potențialii candidați, absolvenții, instituțiile cu care colaborează și publicul larg, asigurând o informare consistentă și corectă, în limitele legii (și/sau ale contractului în vigoare).

(2) Transparența este asigurată în toate activitățile care privesc admiterea, evaluarea, angajarea, promovarea și utilizarea resurselor universității. Toate aceste informații sunt publicate pe

pagina web a instituției.

(3) Universitatea interzice ascunderea, falsificarea sau denaturarea informațiilor la care au dreptul membrii săi și publicul larg.

(4) Sunt exceptate de la publicitate:

a) informațiile clasificate;

b) datele personale;

c) datele care prin lege sunt definite ca fiind confidențiale.

(5) Studenții au dreptul la acces în privința informațiilor despre criteriile de evaluare la examene, colocvii etc., încă de la începutul fiecărui curs (seminar, laborator etc.), precum și la explicații privind notele obținute.

(6) Se promovează exercitarea informării complete și în timp util în privința programelor, concursurilor și oportunităților de studiu și cercetare, astfel încât fiecare membru al Universității să poată lua și aplica decizii informate în privința propriei cariere academice și profesionale.

(7) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași se obligă la transparență decizională în actul managerial și administrativ, prin comunicarea la timp, în manieră completă, a deciziilor organelor de conducere și a temeiurilor care stau la baza acestor decizii către toți membrii comunității academice. Toate deciziile luate de forul de conducere al Universității trebuie să servească exclusiv intereselor legitime ale instituției, ale tuturor membrilor comunității academice și în spiritul libertăților, constrângerilor și direcțiilor impuse de Lege.

Art. 18. Respectul și toleranța

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași promovează existența unei comunități academice și rezidențiale în cadrul căreia este respectată demnitatea fiecăruia, într-un climat liber de orice manifestare și formă de hărțuire, exploatare, umilire, dispreț, șantaj, amenințare sau intimidare.

(2) Universitatea aderă la valoarea toleranței față de diferențele între oameni, între opinii, credințe și preferințe intelectuale.

(3) Nu sunt permise manifestări misogine, rasiste, șovine, xenofobe, homofobe și hărțuirea sexuală.

(4) Studenții au obligația să respecte autoritatea personalului didactic, de cercetare și nedidactic, precum și autoritatea organismelor de conducere ale Universității și ale facultăților.

(5) În cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Grigore.T. Popa” Iași este interzis comportamentul ce aduce atingere demnității sau creează o atmosferă intimidantă, ostilă, degradantă, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane.

(6) În spiritul respectului pentru multiculturalitate și diversitate, este interzisă, în toate spațiile Universității și în cadrul tuturor activităților desfășurate de către membrii comunității academice în interiorul Universității sau în legătură cu aceasta, caricaturizările sau reprezentările grafice ofensatoare la adresa cultelor recunoscute. Acestea includ:

a) reprezentări ofensatoare ori considerate blasfemiante ale semnelor crucii și ale imaginilor iconografice;

b) reprezentări ofensatoare ori considerate blasfemiante ale Stelei lui David;

- c) reprezentări grafice de orice natură ale Profetului Mahomed;
- d) orice formă de reprezentare grafică menită să aducă jignire simbolurilor considerate sacre și demne de respect de către cultele recunoscute de Statul Român.

Art. 19. Responsabilitatea profesională

(1) Fiecare membru al comunității academice își asumă, la nivelul său, răspunderea pentru calitatea procesului educațional.

Art. 20. Bunăvoința și grija

(1) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași consideră dezirabile bunăvoința și grija. În acest sens sunt încurajate aprecierea, recunoștința față de cei merituoși, empatia, compasiunea, sprijinul față de cei aflați în nevoie, amabilitatea, politețea, altruismul, înțelegerea, solidaritatea, sollicitudinea, promptitudinea și optimismul față de toți membrii comunității academice.

(2) Sunt indezirabile comportamentele care denotă invidie, cinism, vanitate, lipsă de amabilitate, dezinteres.

(3) Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași cultivă și stimulează oportunitățile de dezvoltare a aptitudinilor de comunicare și ascultare activă.

Art. 21. Fidelitatea (loialitatea)

(1) Fidelitatea (loialitatea) față de Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași este o obligație de onoare pentru toți membrii Comunității academice.

(2) Concurența neloială este o atitudine pe care Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași o condamnă cu fermitate. De aceea, angajarea unor activități didactice la alte universități se poate face doar cu aprobarea Senatului Universității, potrivit Cartei Universității.

(3) Membrii Comunității academice a Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași au datoria de a apăra în mod loial prestigiul Universității, evitând orice fapt care ar putea produce prejudicii imaginii sau intereselor Universității.

(4) Constituie încălcări ale obligației de loialitate:

a) desfășurarea de acțiuni menite să ducă la pierderea unor drepturi patrimoniale sau nepatrimoniale dobândite în mod legal de către Universitate;

b) sfătuirea studenților, în cadrul activităților didactice, să abandoneze cursurile Universității în favoarea unei alte instituții de învățământ;

c) angajarea în afara universității a unor activități care, în condițiile legii, constituie concurență neloială;

d) desfășurarea de acțiuni menite să discrediteze Universitatea sau să afecteze în mod grav imaginea și prestigiul acesteia;

e) să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legatura cu activitatea Universității;

f) să facă aprecieri în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare în care Universitatea are calitatea de parte, dacă nu sunt abilitați în acest sens;

g) să dezvăluie informații care nu au caracter public, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

h) să dezvăluie informațiile la care au acces în exercitarea atribuțiilor, dacă această dezvăluire

este de natură să atragă avantaje necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile Universității;

i) să acorde asistență și consultanță persoanelor fizice sau juridice, în vederea promovării de acțiuni juridice ori de alta natură împotriva Universității.

Capitolul IV. Principii etice în cercetare

Art. 22. Cercetarea pe subiecți umani și pe animale se face cu respectarea prevederilor Convențiilor și Declarațiilor Internaționale la care România este parte semnatară.

Art. 23. În cadrul structurii de cercetare-dezvoltare, personalul aferent și cadrele universitare au următoarele obligații:

- a) să respecte etica și deontologia activității de cercetare;
- b) să respecte drepturile de proprietate intelectuală și confidențialitatea convenită cu colaboratorii și finanțatorii cercetării;
- c) să nu creeze conflicte de interese sau concurență neloială în cazul cumulului de activități, efectuat în condițiile legii;
- d) să participe la formarea cercetătorilor tineri și să transmită cunoștințele și experiența proprie în activitatea de cercetare;
- h) să desfășoare activitatea științifică, tehnologică sau de inovare fără a încălca drepturile și libertățile omului.

Art. 24. Cercetarea medicală în scopul progresului medical trebuie să se facă doar în ultimă instanță pe subiecți umani. Aceasta trebuie să se efectueze în conformitate cu datele științifice existente, cu alte surse relevante de informare și cu datele obținute din experimentarea pe animale, atunci când aceasta este posibilă.

Art. 25. În cercetarea biomedicală există datoria de a promova și proteja viața, sănătatea, intimitatea și demnitatea subiecților umani care participă la cercetare.

Art. 26. În cercetarea pe subiecți umani, binele individului primează asupra binelui societății în general și al științei.

Art. 27. În desfășurarea cercetării medicale pe subiecți umani trebuie acordată o protecție suplimentară populațiilor vulnerabile:

- a. Persoane dezavantajate din punct de vedere economic, medical sau social;
- b. Persoane care nu își pot da consimțământul pentru participarea într-o cercetare medicală (minori, persoane fără discernământ sau cu afectarea capacității mentale, persoane care datorită stării lor nu-și pot exprima voința);
- c. Persoane care sunt susceptibile a-și da consimțământul sub presiune (de exemplu persoane în detenție, militari, persoane aflate într-o relație de subordonare față de investigatorul principal, sau în orice relație care ar putea afecta procedura de consimțământ informat);

Art. 28. Principalul scop al cercetării medicale pe subiecți umani este de a îmbunătăți metodele profilactice, diagnostice și de tratament, o mai bună înțelegere a cauzelor și mecanismelor bolilor.

Art. 29. Nu se poate întreprinde nicio cercetare pe o persoană, decât dacă sunt întrunite, cumulativ, următoarele condiții:

- a. nu există nici o metodă alternativă la cercetarea pe ființe umane, de eficacitate comparabilă;
- b. riscurile la care se poate expune persoana nu sunt disproporționate în comparație cu beneficiile potențiale ale cercetării;
- c. proiectul de cercetare a fost aprobat de forul competent după ce a făcut obiectul unei examinări independente asupra pertinentei sale științifice, inclusiv ale unei evaluări a importanței obiectivului cercetării precum și al unei examinări pluridisciplinare a acceptabilității sale pe plan etic;
- d. persoana pe care se fac cercetări este informată asupra drepturilor sale, asupra riscurilor, beneficiilor și asupra măsurilor de protecție și combatere a eventualelor efecte și evenimente adverse, și și-a dat consimțământul pentru participare.

Art. 30. Comisia de Etică a Cercetării ce efectuează evaluarea proiectului trebuie să fie informată cu privire la desfășurarea cercetării și are dreptul de a monitoriza cercetările în derulare.

Art. 31.

- a. Cercetarea fără scop terapeutic este acceptabilă din punct de vedere etic dacă nu comportă un risc superior riscului minim pentru subiecții participanți.
- b. În cercetare biomedicală, riscul minim este considerat riscul asociat unei punctii venoase de rutină.
- c. Cercetătorii care conduc cercetarea sunt obligați să o întrerupă dacă apare pericolul vătămării sănătății subiectului sau când acesta cere să se retragă din studiu.

Art. 32. În cazul minorilor, consimțământul va fi obținut de la aparținători sau reprezentant legal, fiind necesar și acceptul minorului de a participa în cercetare.

Art. 33. În cazul persoanelor incompetente sau incapabile de a-și exprima voința, consimțământul va fi obținut de la aparținători sau reprezentanți legali.

Art. 34. Cercetătorii trebuie să ia toate măsurile necesare pentru protejarea intimității subiecților participanți în cercetare, pentru păstrarea confidențialității informațiilor despre subiecți.

Art. 35. Regulile etice mai sus menționate se aplică și pentru studiile epidemiologice sau activității de screening.

Art. 36. Folosirea unui placebo în cercetări medicale este admisă numai atunci când pacienții care primesc placebo nu sunt expuși unor riscuri suplimentare și când cercetarea a fost în prealabil aprobată de o comisie științifică și o comisie de etică.

Art. 37. Buna conduită în cercetare trebuie să se desfășoare cu ocrotirea și refacerea mediului natural și a echilibrului ecologic, asigurându-se protecția acestora față de eventualele agresiuni produse de știință și tehnologie.

Art. 38. Personalul de cercetare–dezvoltare și cadrele didactice universitare care își desfășoară activitatea în cadrul structurilor de cercetare-dezvoltare din cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași beneficiază de dreptul de a refuza motivat, din considerente morale și etice, să participe la cercetări științifice care au un impact negativ asupra ființei umane și asupra mediului natural.

Art. 39. În activitatea de elaborare și publicare a unei cercetari trebuie respectate următoarele norme etice:

- a) Acceptarea și menționarea ca autori ai unei lucrari doar a persoanelor care au participat efectiv la elaborarea ei, sau care pot dovedi o contribuție esențială în realizarea studiului publicat.
- b) Indicarea sursei din care a fost preluată o idee, o expresie, un rezultat al unei cercetări anterioare, indiferent dacă acestea au fost sau nu publicate. Această regulă privește și elementele preluate din lucrări de orice natură ale altor colaboratori, studenți, masteranzi și utilizate ulterior în propriile cercetări.
- c) Recunoașterea explicită a contribuției oricărei persoane care a participat în mod real la o activitate de cercetare. În situația în care contribuția a constat doar într-o activitate de supervizare sau consiliere, nu este necesară o recunoaștere formală a contribuției. În aceste cazuri însă se recomandă includerea unei formule de mulțumire.
- d) Respectarea riguroasă a destinației fondurilor alocate unui proiect de cercetare. Sursele de finanțare care au stat la baza unei cercetări vor fi menționate în publicațiile în care s-au materializat rezultatele cercetării.
- e) Respectarea normelor speciale de etică referitoare la cercetarea efectuată pe subiecți umani sau prin experimente desfășurate cu ajutorul animalelor și a oricăror altor elemente ce țin de etica cercetării.

Art. 40. Buna conduită în cercetare exclude :

- a) ascunderea sau înlăturarea rezultatelor nedorite;
- b) confecționarea de rezultate;
- c) înlocuirea rezultatelor cu date fictive;
- d) interpretarea deliberat distorsionată a rezultatelor și deformarea concluziilor;
- e) plagierea rezultatelor sau a publicațiilor altor autori;
- f) prezentarea deliberat deformată a rezultatelor altor cercetători;
- g) neatribuirea corectă a paternității unei lucrări;
- h) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare;
- i) nedezvăluirea conflictului de interese;
- j) deturnarea fondurilor de cercetare;
- k) neinregistrarea și/sau nestocarea rezultatelor, precum și înregistrarea și/sau stocarea eronată a rezultatelor;
- l) lipsa de informare a echipei de cercetare înaintea începerii proiectului, cu privire la: drepturi

salariale, răspunderi, coautorat, drepturi asupra rezultatelor cercetărilor, surse de finanțare și asocieri;

m) lipsa de obiectivitate în evaluări și nerespectarea condițiilor de confidențialitate;

n) publicarea sau finanțarea repetată a acelorași rezultate ca elemente de noutate științifică.

Capitolul V. Aplicare și sancțiuni

Art. 41.

Normele de bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare includ:

a) norme de bună conduită în activitatea științifică;

b) norme de bună conduită în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică, inclusiv în cadrul cererilor de finanțare depuse în cadrul competițiilor de proiecte organizate din fonduri publice;

c) norme de bună conduită în activitatea de evaluare și monitorizare instituțională a cercetării-dezvoltării, de evaluare și monitorizare de proiecte de cercetare-dezvoltare obținute prin acțiuni din cadrul Planului National de Cercetare, Dezvoltare și Inovare și de evaluare de persoane în vederea acordării de grade, titluri, funcții, premii, distincții, sporuri, atestate sau certificate în activitatea de cercetare-dezvoltare;

d) norme de bună conduită în funcțiile de conducere în activitatea de cercetare-dezvoltare;

Art. 42.

(1) Abaterile de la normele de bună conduită în activitatea științifică, în măsura în care nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, includ:

a) confecționarea de rezultate sau date și prezentarea lor ca date experimentale, ca date obținute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori ca date sau rezultate obținute prin calcule analitice ori raționamente deductive;

b) falsificarea de date experimentale, de date obținute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori de date sau rezultate obținute prin calcule analitice ori raționamente deductive;

c) îngreunarea deliberată, împiedicarea sau sabotarea activității de cercetare-dezvoltare a altor persoane, inclusiv prin blocarea nejustificată a accesului la spațiile de cercetare-dezvoltare, prin avarierea, distrugerea ori manipularea aparaturii experimentale, a echipamentului, a documentelor, a programelor de calculator, a datelor în format electronic, a substanțelor organice sau anorganice ori a materiei vii necesare altor persoane pentru derularea, realizarea sau finalizarea activităților de cercetare-dezvoltare.

(2) Abaterile de la normele de bună conduită în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică, inclusiv în cadrul cererilor de finanțare depuse în cadrul competițiilor de proiecte organizate din fonduri publice în măsura în care nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, includ:

- a) plagiatul;
- b) autoplagiatul;
- c) includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unuia sau mai multor coautori care nu au contribuit semnificativ la publicație ori excluderea unor coautori care au contribuit semnificativ la publicație;
- d) includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unei persoane fără acordul acesteia;
- e) publicarea sau diseminarea neautorizată de către autori a unor rezultate, ipoteze, teorii ori metode științifice nepublicate;
- f) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare, în dosarele de candidatură pentru abilitare, pentru posturi didactice universitare ori pentru posturi de cercetare-dezvoltare.

(3) Abaterile de la normele de bună conduită în activitatea de evaluare și monitorizare instituțională a cercetării-dezvoltării, de evaluare și monitorizare de proiecte de cercetare-dezvoltare obținute prin acțiuni din cadrul Planului National de Cercetare, Dezvoltare și Inovare și de evaluare de persoane în vederea acordării de grade, titluri, funcții, premii, distincții, sporuri, atestate sau certificate în activitatea de cercetare-dezvoltare în măsura în care nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, includ:

- a) nedezvăluirea situațiilor de conflicte de interese în realizarea sau participarea la evaluari;
- b) nerespectarea confidențialității în evaluare;
- c) discriminarea, în cadrul evaluarilor, pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală ori alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(4) Abaterile de la normele de bună conduită în funcțiile de conducere în activitatea de cercetare-dezvoltare, în măsura în care nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, includ:

- a) abuzul de autoritate pentru a obține calitatea de autor sau coautor al publicațiilor persoanelor din subordine;
- b) abuzul de autoritate pentru a obține salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale din proiectele de cercetare-dezvoltare conduse ori coordonate de persoane din subordine;
- c) abuzul de autoritate pentru a obține calitatea de autor sau coautor al publicațiilor persoanelor din subordine ori pentru a obține salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale pentru soți, afini ori rude până la gradul al III-lea inclusiv;
- d) abuzul de autoritate pentru a impune nejustificat propriile teorii, concepte sau rezultate asupra persoanelor din subordine;
- e) obstrucționarea activității unei comisii de etică, a unei comisii de analiză sau a Consiliului National de Etică, în cursul unei analize a unor abateri de la buna conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare din subordine;

f) nerespectarea prevederilor și procedurilor legale destinate respectării normelor de bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare prevazute în Legea 206/2004 in Legea nr. 1/2011, în Carta Universitară.

Art. 43.

Următoarele situații pot, de asemenea, să atragă răspunderea etică prin asociere pentru abateri de la buna conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare:

- a) participarea activă în abateri săvârșite de alții;
- b) cunoașterea abaterilor săvârșite de alții și nesusizarea comisiei de etică sau Consiliului National de etică;
- c) coautoratul publicațiilor conținând date falsificate sau confecționate;
- d) neîndeplinirea obligațiilor legale și contractuale, inclusiv a celor aferente contractului de mandat sau contractelor de finanțare, în exercitarea funcțiilor de conducere ori de coordonare a activităților de cercetare-dezvoltare.

Art. 44.

(1) Constituie **abateri de la buna** activitate universitară:

- a) pentru studenți: ofensarea unui cadru didactic în manierele descrise la lit. e și f, încercarea de fraudare la examen, inclusiv tentativa de substituie de persoane, tentativa de mituire a unui cadru didactic, oferirea de mită/foloase necuvenite unui cadru didactic, pentru înlesnirea situației școlare.
- b) remarci denigratorii la adresa oricărui membru din comunitatea academică, cadre didactice, membri ai executivului, studenților, rezidenților privind aspectul fizic al acestora, capacităților intelectuale sau statutului moral;
- c) absența nemotivată, neanunțată și repetată de la ore a cadrului didactic;
- d) ofense grave sau repetate care duc la prejudicierea imaginii unor colegi din mediul academic, indiferent de modul în care aceste afirmații sunt făcute publice;
- e) defăimarea publică, în mod repetat, a Universității;
- f) condiționarea de orice fel a unui examen;
- g) condiționarea accesului la un drept al studenților sau a colegilor din subordine;
- h) agresarea fizică sau verbală a unui membru al comunității academice;
- i) fraudarea demonstrată a unui examen (ex: substituie de persoane, copierea prin metode convenționale sau electronice, și altele).
- j) remarci denigratorii la adresa studenților, inclusiv cele referitor la apartenența la o religie sau cult, la o etnie ori la o minoritate sexuală.

Art. 45.

(1) Aplicarea normelor prevazute în prezentul Cod de etica este urmărită de către Comisia de etică.

(2) Structura și componența Comisiei de Etică universitară este propusă de Consiliul de Administrație, avizată de Senatul Universitar și aprobată de Rector. Membrii comisiei sunt persoane cu prestigiu profesional și autoritate morală. Nu pot fi membri ai Comisiei de Etică

universitară persoanele care ocupă vreuna dintre funcțiile: Rector, Prorector, Decan, Prodecan, Director General, Director de departament sau de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare, microproducție.

(3) Comisia de etică universitară are următoarele atribuții:

- a. analizează și soluționează abaterile de la etica universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare, conform Codului de etică universitară;
- b. realizează un raport anual referitor la situația respectării eticii universitare și a eticii activităților de cercetare, care se prezintă Rectorului, Senatului Universitar și constituie un document public;
- c. contribuie la elaborarea Codului de etică și deontologie universitară, care se propune Senatului Universitar pentru adoptare și includere în Carta universitară;
- d. atribuțiile stabilite de Legea nr. 206/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- e. alte atribuții stabilite conform Cartei universitare, conform legii.

Art. 46. Hotărârile Comisiei de etică universitară sunt avizate de consilierul juridic al Universității. Răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea Comisiei de etică universitară revine Universității.

Art. 47.

(1) Orice persoană, din Universitate sau din afara Universității, poate sesiza Comisiei de etică universitară abateri săvârșite de membri ai comunității universitare.

(2) Comisia de etică universitară păstrează confidențială identitatea autorului sesizării.

Art. 48. În urma unei sesizări, comisia de etică universitară demarează procedurile în conformitate cu Legea nr. 206/2004 și cu Regulamentul de funcționare al Comisiei de etică, cu modificările și completările ulterioare. Comisia răspunde autorului sesizării în termen de 30 de zile de la primirea sesizării și îi comunică acestuia rezultatul procedurilor, după încheierea acestora.

Art. 49.

(1) Sesizările/reclamațiile pot proveni de la orice persoană membră a comunității academice a Universității sau nu, dacă persoana care face obiectul lor este membră a Comunității academice a Universității.

(2) Comisia de etică se poate autosesiza.

Art. 50. Drepturile reclamantului și ale părții reclamate:

- a. de a beneficia de confidențialitate;
- b. de a fi asistat de o persoană la audierile făcute de echipa de investigare a cazului reclamat;
- c. de a cunoaște componența echipei de analiză a reclamației în vederea unei eventuale recuzări temeinic motivate;
- d. de a cunoaște conținutul raportului final după ce a fost avizat de consilierul juridic;
- e. de a face recurs la decizia Comisiei de etică și la decizii ale conducerii Universității. Contestatia acestor decizii se înaintează Senatului, care devine for decizional.

Art. 51. Sancțiunile care se pot aplica (una sau mai multe) personalului didactic și de cercetare și personalului didactic și de cercetare auxiliar de către comisia de etică universitară pentru încălcarea eticii universitare sau pentru abateri de la bună conduită în cercetarea științifică sunt următoarele :

- a) avertisment scris ;
- b) retragerea și/sau corectarea tuturor lucrărilor publicate prin încălcarea normelor de bună conduită;
- c) diminuarea salariului de bază, cumulată, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control ;
- d) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp (între 1 an și 10 ani), a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;
- e) destituirea din funcția de conducere din învățământ;
- f) desfacerea disciplinară a contractului de muncă, cu respectarea prevederilor Codului muncii.

Art. 52. Sancțiunile care se pot aplica de către Comisia de Etică universitară studenților și studenților-masteranzi/doctoranzi pentru încălcarea eticii universitare sunt următoarele :

- a) avertisment scris;
- b) suspendarea dreptului la bursă pe o perioadă variabilă de timp (1 luna - 1 an) în funcție de gravitatea faptei;
- c) suspendarea dreptului de a se prezenta la 2 (două) sesiuni consecutive de examen;
- d) exmatricularea.

Art. 53. Se pedepsesc cu exmatricularea următoarele abateri dovedite:

- a. agresarea fizică a unui cadru didactic, a unui cadru didactic auxiliar ori a unui membru din corpul administrativ dacă evenimentul s-a produs în legătură cu activitatea didactică ori administrativă;
- b. darea și primirea de mita pentru rezultatele examinărilor sau pentru obținerea frauduloasă a subiectelor de examinare înainte de momentul stabilit pentru aceasta;
- c. provocarea unui conflict grav de natură etnică sau religioasă prin acte care ofensează sensibilitățile culturale sau legate de apartenența la minorități etnice, culturale ori religioase;
- d. fraudarea examenelor prin dispozitive electronice de orice tip, metode de copiat și înșelare a supraveghetorilor, înlocuiri de persoane, înlocuiri de lucrări, duplicate etc.

Art. 54. Se interzice ocuparea posturilor didactice și de cercetare de către persoane cu privire la care s-a dovedit ca au realizat abateri de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară, stabilite conform legii. Se anulează concursul pentru un post didactic sau de cercetare, ocupat, iar contractul de munca cu universitatea încetează de drept, indiferent de momentul la care s-a dovedit că o persoană a realizat abateri foarte grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară.

Capitolul VI - Dispoziții finale

Art. 55. În contractul individual de muncă, respectiv în contractul individual de studii se va include o clauză prin care angajatul sau studentul menționează că a luat cunoștință de prevederile Codului de etică și deontologie și se angajează, sub semnătură proprie, să respecte prevederile acestuia.

Art. 56. Prevederile prezentului Cod de etică și deontologie se completează cu cele ale Legii nr. 1/2011- Legea educației naționale și ale Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare.

Art. 57. Prezentul Cod de etică și deontologie intră în vigoare odată cu aprobarea lui de către Senatul Universității și devine parte componentă a Cartei Universitare.